

כִּד בְּעָא לְמַבְרִי עֲלֵמָא, אָתוּ כָּל אֲתוּוֹן קַמִּיהּ  
 מְסוּפָא אַרִישֵׁיחוּ. שְׂרִיאת אַת ת לְמִיעַל  
 בְּרִישָׁא, אֲמָרָה, רַבּוֹן עֲלִמִין נִיחָא קַמָּךְ לְמַבְרִי בִי  
 עֲלֵמָא, דִּיאָנָא חוֹתְמָא דְנוֹשְׁפִנְקָא דִילָךְ אֲמַ"ת, וְאַתְּ  
 אֲתַקְרִיאת אֲמַ"ת, יָאוּת לְמַלְכָּא (אֲמַת) לְמִשְׁרֵי בָאוּת  
 אֲמַ"ת וְלְמַבְרִי בִי עֲלֵמָא. אֲמַר לָהּ קַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא,  
 יָאוּת אֲנִת וְזַפְאָה אֲנִת, אֲלָא לִית אֲנִת פְּדָאי לְמַבְרִי  
 בָּךְ עֲלֵמָא, הוּאִיל וְאַנִת וְאַנִת זַמִּינָא לְמַחֲוִי רָשִׁים עַל  
 מַצְחִין דְגוֹבְרִין מְהִימְנִין דְקִימִין אֲוִרִיתָא מֵאֲלִ"ף וְעַד  
 תִּ"ו, וּבְרִשִׁימוּ דִילָךְ יְמוֹתוֹן. וְעוֹד דִּיאָנִת חוֹתְמָא  
 דְמָוֵת. הוּאִיל וְאַנִת בָּךְ, לִית אֲנִת פְּדָאי לְמַבְרִי בָּךְ  
 עֲלֵמָא. מִיַּד נִפְקַת.

עֲאֲלַת אַת ש קַמִּיהּ, אֲמָרָה קַמִּיהּ, רַבּוֹן עֲלִמִין,  
 נִיחָא קַמָּךְ לְמַבְרִי בִי עֲלֵמָא, דְבִי אֲתַקְרִי

### לשון הקודש

בְּדִאִית לְבְרָא אַת הָעוֹלָם, הוּאִיל  
 וְאַת עֲתִידָה לְהִיּוֹת רְשׁוּמָה עַל מַצְחֵי  
 הָאֲנָשִׁים הַנֶּאֱמָרִים שְׁקִימוּ אַת הַתּוֹרָה  
 מֵאֲלִ"ף וְעַד תִּ"ו, וּבְרִשָׁם שְׁלָךְ יְמוֹתוֹ.  
 וְעוֹד, שְׂאֵת חוֹתֵם הַמָּוֵת. וְהוּאִיל וְאַתְּ  
 בָּךְ, אֵינְךָ בְּדִאִית לְבְרָא בָּךְ אַת הָעוֹלָם.  
 מִיַּד יֵצֵאָה.

נִבְנְנָה הָאוּת ש' לְפָנָיו. אֲמָרָה לְפָנָיו:  
 רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, נוּחַ לְפָנֶיךָ לְבְרָא בִי אַת

בְּשִׂרְצָה לְבְרָא אַת הָעוֹלָם, בָּאוּ לְפָנָיו  
 כָּל הָאוֹתִיּוֹת מְסוּפָם לְרֵאשִׁים. הַתְּחִילָה  
 הָאוּת ת' לְהַכְנִים בְּרֵאשִׁי. אֲמָרָה: רַבּוֹן  
 הָעוֹלָמִים, נוּחַ לְפָנֶיךָ לְבְרָא בִי אַת  
 הָעוֹלָם, שְׂאֵנִי תִשְׁלוֹם חוֹתֵם שְׁלָךְ אֲמַ"ת,  
 וְאַתְּהָ נִקְרְאת אֲמַ"ת, רְאוּי לְמַלְךְ וְאַמְתוּ  
 לְהַתְּחִיל בָּאוּת אֲמַ"ת וְלְבְרָא בִי אַת  
 הָעוֹלָם. אֲמַר לָהּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:  
 רְאוּיָה אַת וְזַפְאָת אַת, אֲלָא שְׂאֵינְךָ

שִׁמְךָ שֶׁדַּי, וַיָּאוֹת לְמַבְרֵי עֲלֵמָא בְּשִׁמָּא קַדִּישָׁא.  
אָמַר לָהּ, יָאוֹת אַנְתְּ, וְטַב אַנְתְּ וּקְשׁוּט אַנְתְּ, אֲבָל  
הוֹאִיל וְאַתּוּן דְּזַיִינָא נְטָלוּן לָךְ לְמַהוּי עִמְהוּן, לֹא  
בְּעֵינָא לְמַבְרֵי בְּךָ עֲלֵמָא, דְּבַגְיָן דְּלֹא יִתְקַיִם שְׁקָרָא,  
אֵלֹא אִי יִטְלוּן לָךְ ק ר.

**מַכְפָּאן** מָאן דְּבַעֵי לְמֵימַר שְׁקָרָא יִטּוּל יְסוּדָא  
דְּקְשׁוּט בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתֵּר יוֹקִים לִיהּ שְׁקָרָא,  
דְּהָא אֶת שׁ אֶת קְשׁוּט אִיהוּ, אֶת קְשׁוּט דְּאַבְהָתָן  
דְּאַתְיִיחְדוּ בַּהּ. ק ר אַתּוּן דְּאַתְחִיזִיאוּ עַל סְטָרָא  
בִּישָׂא אַנּוּן וּבַגְיָן לְאַתְקַיִמָא נְטָלִי אֶת שׁ בְּגַוְוִייהוּ  
וְהוּי קֶשֶׁר. פִּינּוּן דְּחֻמַּת הָבִי נְפַקַת מְקַמִּיּוּתָא.

**עֲאֵלַת אֶת זַ אֲמַרְהָ קַמִּיּוּתָא**, רַבּוּן עֲלֵמָא נִיחָא  
קַמְךָ לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא דְּאַנָּא (ס"א דְּבִי) בִּי

### לשון הקודש

את השקר. שהרי האות ש' היא אות  
אמת, אות האמת שהתיחדו בה האבות.  
ק' ר' האותיות שגראו על הצד הרע הם,  
וכדי להתקיים נטלו את האות ש' בתוכן  
ונהיה קשר. פינן שראתה פה, יצאה  
מלפניו.

**נכנסה** האות ז'. אמרה לפניו: רבון  
העולם, נוח לפניך לברא בי את העולם,  
שאני נ"א שבין חתומים הצדיקים, ואתה

העולם, שבי נקראת שמוך שדי, וראוי  
לברא את העולם בשם קדוש. אמר לה:  
ראויה את וטובה את ואמת את, אבל  
הואיל והאותיות של הזיוף נוטלים אותך  
להיות עמהם, איני רוצה לברא בך את  
העולם, שבדי שלא יתקיים השקר אלא  
אם יטלו אותך ק ר.

**מכפאן**, שמי שרוצה לומר שקר, יטל  
יסוד של אמת בהתחלה ואחר כך יקיים

תְּתִיבִין צְדִיקִים, וְאַתָּה דְאִתְקְרִיאת צְדִיק, בִּי רְשִׁים  
 דְּכִתִּיב, (תהלים יא) בִּי צְדִיק יִי צְדָקוֹת אָהֵב, וּבִי יָאוֹת  
 לְמִבְרֵי עֲלָמָא. אָמַר לָהּ צְדִי, צְדִי אַתָּה, וְצְדִיק אַתָּה,  
 אֲבָל אַתָּה צְרִיךְ לְמַחְוֵי טְמִירָא, לִית אַתָּה צְרִיךְ  
 לְאִתְנַלְיָא כָּל כֶּךָ בְּגִין דְּלֹא לְמִוּחָב פְּתַחוּן פְּה  
 לְעֲלָמָא. מָאִי טַעְמָא בִּי אִיהִי, אַתָּה י' דְּשָׁמַיָּא דְּבְרִית  
 קְדִישָׁא וְרַכִּיב עֲלָה וְאַתְאַחַד בְּהִדְהָ. וְרָזָא דָּא כִּד  
 בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן דּוּ פְּרָצוּפִין  
 בְּרָאוּ. וּבְגִין כֶּךָ אֲנִפּוּי דִּי יו"ד מְהִדֵּר לְאַחֲוָרָא כְּגִוּוֹנָא  
 דָּא ז' וְלֹא אִתְהִדְרוּ אֲנִפִּין בְּאֲנִפִּין כְּגִוּוֹנָא דָּא ז',  
 אֲסִתְפַּל לְעִילָא כְּגִוּוֹנָא דָּא ז', אֲסִתְפַּלַּת לְתַתָּא  
 כְּגִוּוֹנָא דָּא ז', אָמַר לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא תוּב,  
 דְּאַנָּא זְמִין לְנִסְרָא לָךְ וּלְמַעַבְד לָךְ אֲפִין בְּאֲפִין אֲבָל  
 בְּאַתְרָא אַחְרָא תְּסַתְּלַק. נְפַקַת מִקְמִיָּה וְאַזְלַת.

### לשון הקודש

בְּרָא אוֹתוֹ דּוּ פְּרָצוּפִים, וּמְשׁוּם כֶּךָ הַפְּנִים  
 שֶׁל יו"ד חוֹרֵר לְאַחֲוֵר כְּמוֹ זֶה: (צִיּוֹר לְמַעְלָה)  
 וְלֹא חוֹזְרִים פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ זֶה: מִסְתַּפַּל  
 לְמַעְלָה כְּמוֹ זֶה: (צִיּוֹר לְמַעְלָה) מִסְתַּפַּל לְמַטָּה  
 כְּמוֹ זֶה: (צִיּוֹר לְמַעְלָה) אָמַר לָהּ  
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹד, שְׂאֲנִי עֲתִיד  
 לְנִסֵּר אוֹתְךָ וְלַעֲשׂוֹת אוֹתְךָ פְּנִים בְּפְנִים,  
 אֲבָל בְּמָקוֹם אַחֵר תִּתְעַלֵּי. יֵצֵאָה מִלְּפָנָיו  
 וְהִלְכָה.

שְׁנַקְרָאת צְדִיק רְשׁוּם בִּי, שְׂכַתוּב (תהלים יא)  
 בִּי צְדִיק הִי צְדָקוֹת אָהֵב, וּבִי רְאוּי לְבְרָא  
 אֶת הָעוֹלָם. אָמַר לָהּ: צְדִי, צְדִי אַתָּה וְצְדִיק  
 אַתָּה, אֲבָל אַתָּה צְרִיכָה לְהִיּוֹת טְמוּנָה, אֵינְךָ  
 צְרִיכָה לְהִתְנַלְוֹת כָּל כֶּךָ כִּדִּי שְׁלֹא לְתַת  
 פְּתַחוּן פְּה לְעוֹלָם. מַהוּ הַטַּעַם? גִּי הִיא.  
 בָּאָה הִי שֶׁל הַשָּׁם שֶׁל הַבְּרִית הַקְּדוֹשׁ  
 וְרוֹכֵב עָלֶיהָ וְנִאֲחָז עִמָּה. וְזֶה הַסּוּד, כְּשֶׁבְּרָא  
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן,

עֲאֲלַת אֶת פּ, אָמְרָה קַמְיָה, רַבּוֹן עֲלָמִין נִיחָא  
 קַמְדָּ לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא דְהָא פּוֹרְקָנָא דְאַנְתָּ  
 זְמַן לְמַעְבַּד בְּעֲלֵמָא בִי רְשִׁים, וְדָא הוּא פְדוּת. וּבִי  
 יָאוּת לְמַבְרֵי עֲלֵמָא. אָמַר לָהּ יָאוּת אַנְתָּ, אַכְּל בְּדָ  
 אַתְרֵשִׁים פִּשְׁעֵ בְטַמִּירוּ, פְּגוּזָא דְחַיּוּנָא דְמַחֵי וְאַעִיל  
 רִישִׁיה בִּין גּוּפִיה, הָכִי מָאן דְחָב פְּפִיף רִישִׁיה וְאַפִּיק  
 יְדוּי. וְכֵן עַ עוֹן, אַף עַל גַּב דְאַמְרָה דְאִית בֵּיה עֲנָה,  
 אָמַר לָהּ קַדְשָׁא בְרִידָ הוּא, לָא אִיבְרֵי בְדָ עֲלֵמָא.  
 נְפַקַת מִקַּמְיָה.

עֲאֲלַת אֶת ס אָמְרָה קַמְיָה, רַבּוֹן <sup>(דף ג ע"א)</sup> עֲלָמִין,  
 נִיחָא קַמְדָּ לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא, דְאִית בִּי  
 סְמִיכָא לְנַפְלִין דְכַתִּיב, <sup>(תהלים קמה)</sup> סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל  
 הַנּוֹפְלִים. אָמַר לָהּ, עַל דָּא אַנְתָּ צְרִידָ לְאַתְרָךְ וְלָא  
 תַזוּזֵי מִנִּיהּ, אִי אַתָּ נְפִיק מֵאַתְרָךְ מַה תְּהֵא עַלִייהוּ

לשון הקודש

יְדוּי. וְכֵן ע' עוֹן, אַף עַל גַּב שְׂאֵמְרָה שֵׁישׁ  
 בָּהּ עֲנָה, אָמַר לָהּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:  
 לֹא אִבְרָא בְּךָ אֶת הָעוֹלָם. יִצְאָה מִלְּפָנָיו.  
 נְכַנְסָה הָאוּת ס'. אָמְרָה לְפָנָיו: רַבּוֹן  
 הָעוֹלָמִים, נוֹחַ לָךְ לְבָרָא בִי אֶת הָעוֹלָם,  
 שֵׁישׁ בִּי סְמִיכָה לְנוֹפְלִים, שְׂכַתוֹב <sup>(תהלים</sup>  
<sup>קמה)</sup> סוֹמֵךְ ה' לְכָל הַנּוֹפְלִים. אָמַר לָהּ: עַל  
 בֵּן אַתָּ צְרִיכָה אֶת מְקוֹמְךָ וְאַל תַּזוּזֵי

נְכַנְסָה הָאוּת פ'. אָמְרָה לְפָנָיו: רַבּוֹן  
 הָעוֹלָמִים, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִי אֶת  
 הָעוֹלָם, שְׁהֵרִי הַפְדוּת שְׂאֵתָה עֲתִיד  
 לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם רְשׁוּמָה בִי, וְזוֹ הִיא פְדוּת,  
 וּבִי רְאוּי לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם. אָמַר לָהּ:  
 רְאוּיָה אַתָּ, אַכְּל בְּךָ רְשׁוּם פִּשְׁעֵ בְּסַתְרָה.  
 כְּמוֹ שֶׁהִנְחֵשׁ שְׂמִכָה וּמְכַנִּים רְאִשׁוֹ בִּין  
 גּוּפוֹ, בְּךָ מִי שְׂחוּמָא, בּוֹפֵף רְאִשׁוֹ וּמוֹצִיא

דַּאֲנוֹן נְפִילִין הוֹאִיל וְאֲנוֹן סְמִיכִין עֲלֶיךָ. מִיַּד נִפְקַת  
מִקְפִּיחַ.

עֲאֲלַת אַתְּ נִ אֲמַרְהָ קְפִיחַ, רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמָּךְ  
לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא, דְּבִי כְּתִיב נֹרָא תְּהִלָּתָא  
וְתִהְלֶה דְּצַדִּיקִים נְאֻהָ תְּהִלָּה. אֲמַר לָהּ, נוֹן תּוֹב  
לְאַתְרָךְ, דְּהָא בְּגִינָךְ תָּבַת סְמִיךְ לְאַתְרָה וְתִי סְמִיךְ  
עֲלָהּ. מִיַּד תָּבַת לְאַתְרָה וְנִפְקַת מִקְפִּיחַ.

עֲאֲלַת אַתְּ מִ אֲמַרְהָ קְפִיחַ רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמָּךְ  
לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא, דְּבִי אֲתִקְרִיאת מְלָךְ.  
אֲמַר לָהּ הִכִּי הוּא וְדַאי, אֲבָל לָא אֲבִרִי בָךְ עֲלֵמָא  
בְּגִין דְּעֲלֵמָא אֲצַטְרִיךְ לְמְלָךְ תּוֹב לְאַתְרָךְ, אֲנִתְּ וְלִ  
וְךָ דְּהָא לָא יָאוֹת לְעֲלֵמָא לְמִיָּקָם בְּלֵא מְלָךְ.

בְּהֵיא שְׁעֵתָא נִחְתָּא מִן קַדְמוּהִי אַתְּ כִּי מַעַל בְּרַסִּי

לשון הקודש

למקומה ויצאה מלפניו.

נְכַנְסָה הָאוֹת מ'. אֲמַרְהָ לְפָנָיו: רַבּוֹן  
הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִּי אֶת הָעוֹלָם,  
שְׂבִי נִקְרָאת מְלָךְ. אֲמַר לָהּ: בָּךְ הוּא  
וְדַאי, אֲבָל לָא אֲבִרָא בָךְ אֶת הָעוֹלָם,  
מִשׁוּם שְׁהָעוֹלָם צָרִיךְ מְלָךְ. שׁוֹבִי  
לְמִקְוֶמָךְ אֶתְּ וְלִ וְךָ, שְׁהִרִי לָא רְאוּי  
לְעוֹלָם לְעַמְד בְּלִי מְלָךְ.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה יִרְדֶּה מִלְּפָנָיו הָאוֹת כִּי

מפניו. אם את יוצאת ממקומך, מה יהיה  
על אותם הנופלים, הואיל והם סומכים  
עליך? מי יצאה מלפניו.

נְכַנְסָה הָאוֹת נ'. אֲמַרְהָ לְפָנָיו: רַבּוֹן  
הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִּי אֶת הָעוֹלָם,  
שְׂבִי כְּתוּב נֹרָא תְּהִלָּתָא וְתִהְלֶה לְצַדִּיקִים  
נְאֻהָ תְּהִלָּה. אֲמַר לָהּ: נוֹן שׁוֹבִי  
לְמִקְוֶמָךְ, שְׁהִרִי בְּשִׁבְלֶךָ שְׂבָה סְמִיךְ  
לְמִקְוֶמָה וְתִהְיִי סְמוּכָה עֲלֶיהָ. מִיַּד שְׂבָה

יְקָרִיָּה אֲזַדְעֹזְעַת וְאִמְרָה קַמִּיָּה, רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא  
 קַמְדָּ לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא דְאַנָּא כְּבוֹדְדָּ. וְכִד נַחְתַּת כ  
 מַעַל פְּרַסִּי יְקָרִיָּה אֲזַדְעֹזְעוּ מֵאַתָּן אֶלְפֵּי עֲלָמִין  
 וְאֲזַדְעֹזְעוּ פְּרַסִּיָּא וְכִלְהוּ עֲלָמִין אֲזַדְעֹזְעוּ לְמַנְפַּל. אָמַר  
 לָהּ קַדְשָׁא בְרִידָּ הוּא כָּ"ף כָּ"ף, מָה אַתְּ עֶבֶיד הָבֵא,  
 דְלֵא אַבְרֵי בְּדָ עֲלֵמָא. תּוֹב לְאַתְרָדְדָּ דְהָא בְּדָ בְּלִיָּה  
 (ישעיה י) בְּלָה וְנַחְרָצָה אֲשַׁתְּמַע, תּוֹב לְכַרְסִיָּדָּ וְתַוִּי תַפְּסִין.  
 בְּהֵיָּא שַׁעְתָּא נַפְקַת מִקַּמִּיָּה וְתַבַּת לְדוֹכְתָּהּ.

עֲאֵלַת אַתְּ יְ אִמְרָה קַמִּיָּה, רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמְדָּ  
 לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא דְאַנָּא שִׁירוּתָא דְשָׁמָא  
 קַדִּישָׁא וַיָּאוֹת לָדָּ לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא. אָמַר לָהּ, דִּי  
 לָדָּ דְאַנְתָּ חָקִיק בִּי, וְאַנְתָּ רָשִׁים בִּי, וְכֹל רַעוּתָא דִּילִי  
 בְּדָ סְלִיק, לִית אַנְתָּ יָאוֹת לְאַתְעֻקְרָא מִן שְׁמִי.

### לשון הקודש

לכסאָד וְתַהֲיִי שָׁם. בְּאוֹתָהּ שַׁעָה וְצָאָה  
 מִלְּפָנָיו וְשָׁבָה לְמִקְוָמָהּ.

נְכַנְסָה הָאוֹת י'. אִמְרָה לְפָנָיו: רַבּוֹן  
 הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנָיו לְבְרָא בִי אֶת הָעוֹלָם,  
 שְׂאֵנִי רֵאשִׁית הַשָּׁם הַקְּדוֹשׁ, וְרֵאוּנִי לָדָּ  
 לְבְרָא בִי אֶת הָעוֹלָם. אָמַר לָהּ: דִּי לָדָּ  
 שְׂאֵת חֲקוּקָה בִּי וְאַתְּ רְשׁוּמָה בִּי, וְכֹל  
 רַעוּנִי עוֹלָה בְּדָ. אֵינְדָּ רֵאוּנִיהָ לְהַעֲקֹר  
 מִשְׁמִי.

מַעַל כְּפַא כְּבוֹדוֹ. הַזְדַּעְזַעָה וְאִמְרָה  
 לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנָיו לְבְרָא  
 בִּי אֶת הָעוֹלָם, שְׂאֵנִי כְּבוֹדְדָּ. וְכַשְׂיַרְדָּה  
 כִּי מַעַל כְּפַא כְּבוֹדוֹ, הַזְדַּעְזַעוּ מֵאַתָּם  
 אֶלְפֵּי עוֹלְמוֹת, וְהַזְדַּעְזַעוּ הַכְּפַא, וְכֹל  
 הָעוֹלְמוֹת הַזְדַּעְזַעוּ לְפַל. אָמַר לָהּ  
 הַקְּדוֹשׁ- בְּרוּךְ- הוּא: כָּ"ף כָּ"ף, מָה אַתְּ  
 עוֹשָׂה בָּאֵן? שְׂלֵא אַבְרָא בְּדָ אֶת  
 הָעוֹלָם. שׁוּבִי לְמִקְוָמָדָּ, שְׁהֲרֵי בְּדָ בְּלִיָּה,  
 בְּלָה וְנַחְרָצָה (ישעיה י) נִשְׁמַע. שׁוּבִי

עֲאֲלֵת אֶת ט אֲמַרְהָ קַמִּיָּה רַבּוֹן עֲלֵמָא נִיחָא קַמָּךְ  
 לְמַבְרִי בִי עֲלֵמָא דְאַנְתָּ בִי אֶתְקַרִּיאַת טוֹב וַיִּשְׂר.  
 אֲמַר לָהּ לֹא אֲבִירִי בְךָ עֲלֵמָא דְהָא טוֹבְךָ סְתִים  
 בְּגִנּוּךְ, וְצַפּוֹן בְּגִנּוּךְ, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים לא) מָה  
 רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צַפְנֵת לִירֵאִיךָ הוֹאִיל וְגַנִּיז בְּגִנּוּךְ לִית  
 בִּיהּ חוֹלְקָא לְעֵלְמָא דָּא דְאַנָּא בְּעֵי לְמַבְרִי, אֶלְא  
 בְּעֵלְמָא דְאַתִּי. וְתוּ דְעַל דְטוֹבְךָ גַּנִּיז בְּגִנּוּךְ יִטְבְּעוֹן  
 תְּרַעֵי דְהִיכְלָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (איכה ב) טַבְּעוּ בְּאֶרֶץ  
 שְׁעָרֶיהָ. וְתוּ דְלֹא לְקַבְלָךְ וְכַד תִּתְחַבְּרוֹן כְּחָדָא הָא זֵל  
 ט, וְעַל דָּא אֲתוּוֹן אֵלֶיךָ לֹא רְשִׁימִין בְּשַׁבְטִין קַדִּישִׁין.  
 מִיַּד נִפְקַת מְקַמִּיָּה.

עֲאֲלֵת אֶת ז אֲמַרְהָ לִּיהּ, רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמָּךְ  
 לְמַבְרִי בִי עֲלֵמָא, דְבִי נְטַרִין בְּנִיךְ שֶׁבַת  
 דְכְתִיב, (שמות כ) זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. אֲמַר לָהּ

### לשון הקודש

בְּתוֹכְךָ, וְטַבְּעוּ שְׁעָרֵי הַהִיכָל, זְהוּ שְׁכַתוֹב  
 (איכה ב) טַבְּעוּ בְּאֶרֶץ שְׁעָרֶיהָ. וְעוֹד, שְׁחִ  
 בְּגִנּוּךְ, וּכְשֶׁתְּחַבְּרוּ יַחַד הִגְהַ ח"ט, וְעַל  
 בִּן הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ לֹא רְשׁוּמוֹת בְּשַׁבְטִים  
 הַקְּדוּשִׁים. מִיַּד יֵצֵא מְלַפְנֵי.

נְכַנְסָה הָאוֹת ז'. אֲמַרְהָ לוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָם,  
 נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִי אֶת הָעוֹלָם, שְׂבִי  
 שׁוֹמְרִים בְּנִיךָ אֶת הַשַּׁבָּת, שְׁכַתוֹב (שמות ב)  
 זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. אֲמַר לָהּ:

נְכַנְסָה הָאוֹת ט'. אֲמַרְהָ לְפָנֶיךָ: רַבּוֹן  
 הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִי אֶת הָעוֹלָם,  
 שְׂאֵתָה נְקִרְאָתָּ בִי טוֹב וַיִּשְׂר. אֲמַר לָהּ:  
 לֹא אֲבִירָא בְךָ אֶת הָעוֹלָם, שְׁהִירִי טוֹבְךָ  
 נִסְתַּר בְּתוֹכְךָ וְצַפּוֹן בְּתוֹכְךָ, זְהוּ שְׁכַתוֹב  
 (תהלים לא) מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צַפְנֵת  
 לִירֵאִיךָ. הוֹאִיל וְגַנִּיז בְּתוֹכְךָ, אֵינן בּוֹ חֵלֶק  
 לְעוֹלָם הַזֶּה שְׂאֵנִי רוּצָה לְבָרָא, אֶלְא  
 בְּעוֹלָם הַבָּא. וְעוֹד, שְׁעַל שְׁטוֹבְךָ גַּנִּיזוּ